

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

19e jaargang nr.42

=====
6 juni 1975

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt dus zelf na over alles, wat te berde wordt gebracht. U hebt het overigens vanavond zelf geheel voor het zeggen. Want zoals gebruikelijk is het op deze 5e vrijdag van de maand

=====
V R A G E N A V O N D
=====

Ik zou graag willen beginnen met de schriftelijk ingediende vragen.

x Bent U ook van mening, dat de economische toestand in de tweede helft van dit jaar zal verbeteren, zoals verschillende economen beweren?

- Onder voorbehoud. In zeker opzicht ben ik het met deze economen wel eens. Indien men spreekt over de internationals, dan meen ik eveneens, dat dezen een verbetering zullen kennen in het tweede deel van dit jaar. De winstcijfers van bedrijven als b.v. Philips en andere technische maatschappijen zullen inderdaad dan stijgen. Deze bedrijven zitten dus weer in de lift.

Zien wij naar de werkeloosheid en de daarmee voor de gewone mensen verbonden omstandigheden, dan zou men evengoed kunnen stellen, dat het de tweede helft van dit jaar eerder nog slechter gaat. Wij hebben n.l. niet alleen te maken met een economische tendens, maar daarnaast met een reorganisatiewil, die het gehele zakenleven en de gehele industrie treft. Zij is het directe gevolg van een in de meeste landen te zware belasting van het bedrijfsleven.

Ik kan niet zeggen, dat ik deze vorm van belastingen op zichzelf kwaad acht. Maar men dient er toch wel rekening mee te houden, dat dergelijke lasten door bedrijven verhaald zullen worden verhaald op de gewone man, zij het in de prijzen, zij

door een afstoten van minder rendabele bedrijfsdelen. Dit laatste betekent een verdere afname van de werkgelegenheid, terwijl de gewone man zijn mogelijkheid een verdere werkelijke welvaartsverbetering te bereiken af zal zien nemen, indien men spreekt over het geheel van de werkende bevolking. Ik meen, dat dezen tendens nog rond 2½ jaar zal voortgaan.

Toch zullen economen in de tweede helft van dit jaar niet geheel ten onrechte spreken over een verbetering van de wereldeconomie. Is dit voldoende?

x Wat is de betekenis van de openbaringen van Johannes
Is dit misschien een inwijdingsweg?

- Wie inwijding zoekt, zal die overal kunnen vinden, zelfs in de openbaringen van Johannes. Of je hier echter over een als inwijdingsweg bedoeld geschrift moogt spreken, blijft echter een vraag.

De openbaringen van Johannes zijn in de eerste plaats de beschrijving van een visioen, d.w.z. dat het gaat om een aantal buitenzintuigelijke waarnemingen. Dezen zijn weergegeven in symbolen, die door de steller voor een groot deel aan ouderen en vooral heidense mythologien werden ontleend. Dit pleegt men over het hoofd te zien.

Ten tweede kan men stellen, dat de openbaringen, mits juist begrepen, de mens inderdaad een beter inzicht kunnen geven in de krachten en werkingen, die op aarde een rol spelen en zeker ook enig licht werpen op de geestelijke mogelijkheden, die er voor een mens bestaan.

Dit laatste vergt echter een interpretatie, die door de steller mogelijk niet zo bedoeld werd. Wanneer wij b.v. bij de troon gods te maken krijgen met de dieren, met het hoofd van een mens, dan vinden wij hierin niet alleen bepaalde syrische symbolen terug, maar zien wij daarin gelijktijdig de mens, die ontstijgt aan zichzelf en zo mens wordt vanuit een op zich nog steeds dierlijk bestaan. Wat zou kunnen wijzen op een innerlijke verandering, weerspiegeld in een stoffelijk nog niet geheel uitdrukbare verandering van mentaliteit.

Houden wij ons bezig met de doodzonden, dan vinden wij daarin mede een beeld van krachten, die in de mens voortdurend aan het werk zijn, krachten, die hij niet kan verwerpen, maar zal moeten leren beheersen. Wat op inwijding zou kunnen wijzen.

Zien wij naar de beelden rond het naderbijkomen van het laatste oordeel, zoals de ruiters, het rijk enz., dan dienen wij te beseffen, dat bij het zo formuleren van deze beelden wel degelijk onder de mensen levende wensen en denkbeelden een rol spelen, denkbeelden, die in de dagen, dat deze openbaringen werden neergeschreven, onder de christenen een grote rol plachten te spelen.

Ik wil u in dit verband er op wijzen, dat de christenen in deze tijd meenden, dat het einde der tijden nabij was. Sindsdien hebben vele groepen mensen iets dergelijks verkondigd en geloofd, maar het is er kennelijk tot nu toe niet van gekomen.

Volgens mij is in dit deel van de openbaring dan ook mede sprake van bepaalde misverstanden, die mogelijk mede veroorzaakt worden door een poging tot rationalisatie van de eigen toestand bij de vroege christenen.

Anderzijds worden symbolen gebruikt, zoals de vier ruiters, die uitgaan, welke duidelijk maken, wat er met de mensheid aan de hand is. Deze ruiters zijn in feite menselijke kwaliteiten, zaken, die door hun betekenis in de mens, of mogelijk ook in de natuur, de mens bedreigen.

Vergelijkbare ontwikkelingen en waarden bestaan echter ook in de mens zelf. Bepaalde eigenschappen werken in de mens uit, zeker, wanneer hij zichzelf niet beheerst - uitverkoren is - waardoor hij in konflikt met zijn werkelijkheid komt te verkeren, met als gevolgen ziekten, gebrek, geweld enz.

Indien de mens ook deze beelden wil beschouwen als een punt van uitgang om eigen innerlijk beter te leren beseffen, dan zal hij ontdekken, dat er in zijn wezen werkingen en krachten bestaan, die, indien hij niet leert zijn innerlijke waarheid volledig en zonder voorbehoud te beleven, voor hem uiteindelijk geestelijk en soms ook stoffelijk vernietigend kunnen werken.

Ook oude judeïsche mystiek speelt een rol in dit alles. Wij worden b.v. gekonfronteerd met de opstanding van de doden, wanneer de laatste slag aanbreekt. Kennelijk speelt hierbij voor de christenen ook de opstanding van Jezus een rol, daar deze een dergelijk verschijnsel op grotere schaal voor hen aanvaardbaar maakt.

De strijd zelf maakt duidelijk, dat er in de wereld twee machten tegenover elkaar staan, die worden gekarakteriseerd als kwaad en goed. Een dergelijke strijd vinden wij echter in vele andere geloofsverkondigingen weer. In de denkwijzen van de volgelingen van Zaratustra treffen wij iets dergelijks aan, alleen wordt hier die strijd als een continue gebeuren gezien, terwijl de strijd in de openbaringen wordt voorgesteld als het einde der tijden, dus de afloop van de zaak.

Kennelijk is ook hier het denken van een andere oorsprong en zijn de voorstellingen van Gog en Magog eens een aanduiding geweest van de uitersten, waar binnen het leven zich geestelijk en stoffelijk pleegt te bewegen. Nu wordt dit beeld weer getrokken naar het einde van de mensheid, omdat men dit kennelijk zeer nabij achtte.

De ziener kan kennelijk niet beseffen, dat het beeld, dat hij ziet, geen onmiddellijk gebeuren is, maar eerder een weergave van een ontwikkeling in de mensheid door alle tijden. Hij wenst dit te beschouwen als het einde van alles.

Mogelijk ziet hij het einde ongeveer als het einde van de kaliyuga, maar met zekerheid is ook dit niet te stellen, ofschoon het vernoemen van het duizendjarig rijk in deze sequentie van beelden mogelijk in die richting kan worden geïnterpreteerd.

In de noorse mythologie treffen wij de strijd tussen de asen en de reuzen aan als een dergelijk einde van de wereld, of altans het einde van een tijdperk. Er zijn zeker vele beelden van gelijke aard te vinden, zowel in het verleden als in meer moderne beschouwingen over de mogelijke ontwikkelingen in deze wereld.

Konklusie: mogelijk vindt men in Openbaringen inderdaad voor zich een inwijdingsleer, maar zij zijn toch vooral de weergave van een visioen, dat door de meeste mensen, zelfs

de schrijver, kennelijk verkeerd is begrepen.

Altijd weer trachten mensen deze beelden van toepassings te verklaren op hun eigen tijd en wereld, wat echter altijd weer ondoenlijk blijkt te zijn op langere termijn.

Ik stel daarom, dat het in deze beelden vooral gaat om bepaalde geestelijke ontwikkelingen in de mensheid en de evolutie, die daardoor zou kunnen ontstaan in de relatie tussen God en mens.

Is dit voldoende?

x Welke beïnvloeding gebruikt de geest bij het schrijven met de planchette? Wat is de techniek?

- De techniek hiervan voor de geest is gericht op het tot standbrengen van schrijfbewegingen met de hand van een mens. De planchette vereenvoudigt de zaak, daar je de hand niet in evenwicht hoeft te houden en niet hoeft op te heffen, wat een vermindering van de noodzakelijke kracht en gelijktijdig een mogelijkheid tot het uitschakelen van bepaalde gewoonte-reacties in de spieren betekent.

Dergelijke onwillekeurige bewegingen van de spieren kunnen, dit zal u duidelijk zijn, ook uit het eigen onderbewustzijn worden veroorzaakt.

Een geest, die juist werkt met deze techniek, zal vooral ook de armespieren beheersen. Hiertoe infiltreert men eigen wil in een deel van de kleine hersenen plus de zenuwen van de arm.

Je kunt zo een schrift tot standbrengen, dat geheel eigen, van het voor de persoon normale afwijkende, eigenschappen bezit. Men kan zelfs als geest eigen vroeger handschrift zo doen herontstaan.

Zeer belangrijk is hierbij, dat de boodschap niet de hersenen van de schrijver kunnen bereiken, zodat er geen sprake kan zijn van willekeurige of onwillekeurige reacties bij je medium, op hetgeen je neer wenst te schrijven. Is dit voldoende?

x Is dit ongeveer hetzelfde als de pendel?

- Neen. Dat is een groot verschil. De pendel werkt gemeenlijk voor de mens met een maximum van acht tekens, die door de vorm van slinging plus de richting daarvan een antwoord op gestelde vragen kunnen worden.

Maar: wanneer wij met de pendel werken, zo hoeft het zeker geen geest te zijn, die die pendel in beweging brengt. Ofschoon de mogelijkheid niet uitgesloten is, komt het slechts zelden voor, dat een geest de slingeren van de pendel beheerst, omdat langs deze weg in feite geen duidelijke boodschappen op voor de mens zonder meer begrijpelijke wijze zijn door te geven.

Middels het onderbewustzijn van de mens en hierdoor veroorzaakte onwillekeurige kleine spierbewegingen zal in de meeste gevallen de pendel uitdrukken, wat in de mens bestaat, zonder dat hij dit bewust beseft. Hierbij kunnen wel degelijk paranormale kwaliteiten mede tot uiting komen, maar noodzakelijk zijn dezen dus niet voor het verkrijgen van een uitslag en opzienbarende gegevens.

Werkt men met de z.g. vrije pendel, waarbij deze pendel dus onafhankelijk is opgehangen en niet door de hand wordt beroerd, dan komen pendelbewegingen minder snel tot stand. Waar zij optreden, hebben wij gemeenlijk te maken met fluctuaties in de aura van aanwezige mensen. De uitslag kan

dan nog steeds de zelfde gegevens verschaffen, die ook door het pendelen met de hand worden bereikt. Maar men schakelt gevoelsreacties uit, terwijl ook gegevens van stoffelijke aard en paranormaal beseft of emotionele reacties minder snel een rol zullen spelen. Beïnvloeding is minder goed mogelijk en daardoor zal de uitslag in dergelijke gevallen wel betrouwbaarder geacht moeten worden.

Is dit voldoende?

x Bij het werken met de planchette komt het vaak voor, dat twee mensen gelijktijdig en zeer licht dit voorwerp vasthouden....

- Dat maakt geen verschil uit. Indien de geest hierbij betrokken is, zal zij alleen nu beiden moeten regeren. Als geest werk je in dit geval, dat de een als stimulator wordt gebruikt. Deze initieert dus altijd weer de beweging. De tweede probeer je voornamelijk ontspannen en volgzzaam te houden, maar die kun je weer gebruiken om de eerste af te remmen, wanneer door diens meelesen en bewuste reacties de zaak verkeerd dreigt te gaan. Je gebruikt er dus een als rem en de ander als motor.

x Indien men zich na de overgang in zomerland bevindt, is men zich dan van zijn dood bewust? Wil men na zijn overgang mogelijk hier nog even genieten van de op aarde ondervonden goede dingen, een soort vakantie?

- U maakt van zomerland een soort geestelijk nio-vacantieoord? Dat ben ik niet met u eens.

Het betreden van het werkelijke zomerland is alleen dan mogelijk, wanneer men het feit van eigen overgang erkent en aanvaardt.

De vormenwereld van het zomerland is niet alleen maar een reproductie van alle schoonheid, die je als mens eens ervaren hebt. Het is eerder een poging je gevoelens zowel als je gedachten uit te drukken, waarbij je echter terug blijft grijpen op het menselijke vormbewustzijn om dit te kunnen bereiken. Dit vormbewustzijn zal immers na de dood nog langere tijd voor jou bepalend blijven bij alle pogingen met anderen in contact te komen.

Hierdoor ontstaat inderdaad een landschap etc. Maar veel ontspanningen, die op aarde bestaan en kennelijk velen in de stof dierbaar zijn, zul je in zomerland toch niet aantreffen.

Je vindt er bijeenkomsten, die je zonder meer met koorzang of muziek kunt vergelijken, maar weer geen voetbal e.d. Er is een vermogen telepathische leringen te ontvangen, waarbij de bron wordt beleefd als een lichtende zuil. Dit is een verschijnsel van krachten uit gemeenlijk geestelijk hoger ontwikkelde sferen, waardoor men langere tijd gebiologeerd kan worden. Maar er is geen film, geen verhalende voorstelling van algemene aard te vinden.

Samenvattende: zomerland is zeker geen rustoord. Maar zoals een kind in de eerste jaren van zijn leven alleen maar vrije tijd heeft volgens de opvatting van ouderen, omdat het zichzelf nog moet leren beheersen en zich in de wereld moet leren oriënteren, zo heeft degene, die pas is overgegaan, een tijd, waarin hij niet aan taken is gebonden en ook geen taken zal kunnen aanvaarden of afwijzen, maar zich voornamelijk probeert te leren uiten en beheersen.

Logisch is dit volgens mij wel, daar het slechts

door ervaring en oefening een geest zal leren beseffen, wat eigen mogelijkheden in een sfeer zijn en welke eigenschappen hier een bepalende rol kunnen spelen.

Vergeet echter niet, dat een klein kind, dat leert kruipen, lopen, praten, een arbeid verricht, die zo zwaar is in verhouding tot bewuste arbeid, dat u met een 8 urige werkdag er goedkoop af komt. Dit geldt m.i. ook voor een geest, die zich in zomerland gaat oriënteren.

Die geest kan met dit alles zeer gelukkig zijn, maar hij is wel voortdurend bezig en heeft zeker geen vakantie.

x Is zomerland subjectief of objectief?

- Wanneer je het heel mooi wilt zeggen, kun je stellen, dat zomerland een gedeelde subjectiviteit is, waarbij een ieder op grond van zijn eigen herinneringen een inbreng heeft, die dan door anderen mede aanvaard wordt. Wij krijgen dus op deze wijze een voor meerderen beleef- en aanvaardbare omschrijving van de geestelijke werkelijkheid, die echter zelve voor de bewoners van zomerland nog niet beleefbaar is.

Want degenen, die in zomerland leven, zijn zich nog niet bewust van het werkelijke spel van krachten, dat achter de vormen verborgen ligt. Zij ervaren dit spel van krachten echter wel en vertalen hun ervaring in oude vormvoorstellingen, die zij aan anderen kunnen overdragen.

De anderen kunnen die voorstelling dan aanvaarden, of afwijzen, maar waar meerderen een zelfde voorstelling als bestaan en juist aanvaarden, wordt deze voor hen meer concreet. Zo zullen dergelijke vormen op de duur voor steeds meer entiteiten zonder meer een bestaande werkelijkheid schijnen. Toch is het beeld in wezen subjectief en heeft het dus geen werkelijke en eigen bestaansinhoud.

x - U stelt, dat men moet gewennen aan de nieuwe wereld. Maar het is toch een wereld, waar men vroeger ook reeds ver-toefd heeft?

- Niet onjuist opgemerkt. Maar sinds u naar de aarde ging, is er in u en uw besef toch wel heel wat veranderd. Je hebt andere vormen leren kennen, hebt andere harmonische vermogens ontwikkeld enz. Aanpassing is hierbij werkelijk noodzakelijk.

Trouwens: u hebt reeds eerder op aarde geleefd. U was op aarde reeds meerdere malen geïncarneerd. Hoe komt het dan, dat u ook deze keer weer moest leren lopen en praten en alle kennis van de mensen opnieuw moest opdoen?

Juist. Dank U.

x Kunnen wij alles afmaken door te zeggen: bewustzijn is onze staat. Of is er ook wel sprake van een vrije wil?

- Je kunt natuurlijk alles afmaken. Afmaken is een menselijke specialiteit. Ik meen echter, dat je je van het leven niet af kunt maken door te stellen, dat er geen vrije wil bestaat, maar alleen bewustzijn.

Ons bewustzijn omvat niet de volledige waarheid. Toch kunnen wij ons niet buiten de mogelijkheden, die in de volledige waarheid bestaan, bewegen. Wij beschikken echter wel degelijk over iets, wat wij vrije wil kunnen noemen, omdat wij zelf door onze wil bewust kunnen bepalen, welke delen van de gehele waarheid op een bepaald ogenblik voor ons beleefbaar zullen zijn.

In ons beleven bestaat dus een grote vrijheid, een

mogelijk tot bepalen van eigen belevingen, die van groot belang en zelfs bepalende invloed kan zijn voor onze bewustwording.

Ik meen, dat wij op het ogenblik, dat wij eigen bewustwording en voor een deel ook eigen beleven in de hand hebben, gesproken moet worden van een vrije wil. Dit blijft volgens mij een feit, ook wanneer je toegeeft, dat er slechts een enkele, geheel vastliggende, werkelijkheid bestaat, waarbinnen wij allen ons moeten bewegen.

Vergelijking: een verkeerstuin voor kinderen. Er zijn allerhande weggetjes vol verkeersborden. Een kind krijgt een trapfietsje en mag rijden, waar het wil, mits het zich aan de tekens houdt. Maar het kan het terrein niet verlaten.

Op soortgelijke wijze zijn wij de wegen aan het verkennen van de werkelijkheid, waarin wij leven, leren wat gedaan moet worden en wat wij moeten laten om een maximaal besef te verkrijgen op persoonlijke basis. Maar wij kunnen ons, zelfs met onze gedachten, nooit bewegen buiten de werkelijkheid, zoals deze is bepaald. Wat volgens mij een voldoende antwoord is. Want de werkelijkheid is voorlopig voor ons allen nog meer dan groot genoeg.

x Gezien het jaar van de vrouw: Welke rol is de vrouw toebedacht in uw wereld van de geest? Heeft zij daar werk als verzorgster van overgegangene jonge kinderen enz., of als helpster in bejaardentehuizen in zomerland? Laat zij bij verdere bewustwording de vrouwelijke vorm los? Wat gebeurt er verder.

- De mens, die in zomerland komt, uitgetreden of overgegaan, zal verzorgend werk beschouwen als een vrouwelijke taak en dus een leuer, die dit werk doet, zien als een vrouw. Maar op dezelfde basis zou men ook kunnen stellen, dat een pastoor in soutane een vrouw moet zijn, omdat hij een rok draagt.

Vrouw en man zijn genetisch verschillende vormen, waarbij de sexe met de psychische opmaak en aard van het stoffelijke lichaam wel degelijk te maken heeft. Maar zodra je loskomt, telt dit niet meer. Je bent nu geest persoonlijkheid, niet man of vrouw.

In onze wereld zal het man- of vrouw-zijn alleen nog een rol kunnen spelen, zolang het eigen besef deze sexe van node denkt te hebben om een uitdrukking aan eigen wezen te geven. Hieraan is dus geen status of taak verbonden. Het is alleen een vorm, waardoor je jezelf aan een ander tracht voor te stellen.

Ik kan trouwens niet goed begrijpen, dat men op uw wereld zoveel drukte maakt over een jaar van de vrouw. Zonder vrouwen bestaat de mensheid niet voort, maar zonder mannen lukt het ook niet de zaak in stand te houden. Inplaats van een vechten over de vraag, welke sexe nu het belangrijkste is, zou men er volgens mij beter aan doen te samen een betere wereld op te bouwen.

Zeker, de vrouwen stellen steeds weer, dat de mannen de puinhopen maken in uw wereld. Maar kijk je, waarom zij dit doen, dan blijken er vaak vrouwen achter te schuilen. Mannen zeggen vaak, dat een vrouw een onredelijk wezen is. Maar wanneer je met een man getrouwd bent, kun je vaak niet anders, waar of niet?

Volgens mij zouden de mensen al die emancipatiegedachten, zo rijkelijk op paternalistische en maternalistische wijze over uw wereld uitgestrooid, beter voorlopig kunnen vergeten. Probeer eerst maar eens medemens te zijn voor een ieder en een ieder te behandelen als gelijkwaardig evennaaste.

Geestelijk gezien is het daarbij onbelangrijk, of die naaste man of vrouw is. Dat zal eerst een factor worden, wanneer zeer stoffelijke drijfveren en reacties mede een rol gaan spelen.

Is dit voldoende?

Waarom is die splitsing dan tot stand gebracht?

Mogelijk heeft de Heer gezegd: de mensen kunnen niet rekenen, dus laat ik het mijne doen om het in ieder geval het vermenigvuldigen bij te brengen..... Wat ernstiger gemeend is dan u schijnt te veronderstellen.

Wanneer wij het leven in de stof bezien, zo blijkt al snel, dat vooral bij de meer intricate levensvormen een voortplantingsmechanisme noodzakelijk is, waardoor een variatie van eigenschappen mogelijk wordt.

Parthogenesis blijkt alleen onder bepaalde condities, waarbij erfelijk geheugen noodzakelijk en nuttig is als beste voorplantingsvorm te kunnen gelden. Er zijn in de kosmos wel enkele planeten, waarop een ontwikkeling van deze aard ook voor hogere bewustzijnsvormen mogelijk bleek, maar op een wereld als de uwe gaat dit kennelijk niet.

Bezie het leven en de ontwikkeling daarvan. U zult zien, dat wij al betrekkelijk snel de soorten zich zien splitsen in sexen, omdat de functies, die noodzakelijk zijn voor een voldoende variabele voortplanting, niet in één enkel wezen kan berusten. Er zou een eenvormigheid van besef en leven kunnen ontstaan, die vooral in samenlevingsvormen een bedreiging van alle werkelijk voortbestaan en alle aanpassing en ontwikkeling zou kunnen gaan betekenen.

Het driftleven komt hierbij in het geding als de factor, die voortplanting aantrekkelijk, soms overheersend belangrijk kan maken en voortplanting zo tot een onvermijdbaar deel van het leven te maken.

Ik stel, dat, zo een mens geestelijk perfect zou kunnen worden, deze noodzaak van verdeling in sexen enz., weg zou kunnen vallen. Dan zou de mens tot perfecte hermafrodiet worden.

Maar het psychische spel kunt u zo toch niet verklaren?

Dit is een gevolg van de ontwikkeling in de sexen. De vrouw heeft in bepaalde perioden zeker bescherming van node; dit vloeit voort uit de lichamelijke omstandigheden, die voortvloeien uit haar taak in het voortzetten van het geslacht. Dit betekent, dat zij psychisch deze bescherming als noodzakelijk is gaan ervaren.

Er ontstond hierdoor dan ook een taakverdeling, die soms tot de geboorte van het nageslacht duurt, in andere gevallen een blijvende relatie wordt. U kunt dit overal in b.v. de dierenwereld zien. Het is dus zeker niet iets, wat alleen bij de mens voorkomt.

Bij de dieren zien wij het paartje dan ook steeds uiteenvallen in het pronkende, dominerende en verdedigend optredende mannetje en het zich schijnbaar onderwerpende vrouwtje, dat schijnt aan te voelen, dat het van die bescherming

op bepaalde tijden afhankelijk zal zijn.

Deze gedragsnoodzaak weerspiegelt zich in het psychisch reageren van de sexen. Konditionering door lichamelijke noodzaken, voortvloeiende uit de drang tot zelfbehoud, zo zou men dit kunnen noemen.

U kunt stellen, dat u, als mens, vindt, dat dit niet zo zou moeten zijn, u kunt dit alles zelfs ontkennen. Het feit blijft echter bestaan, dat u de verschillen van mogelijkheid en behoefte, voortvloeiende uit de functie bij de voortplanting van de soort, niet weg kunt nemen. U kunt ten hoogste stellen, dat u de mannelijke rol door de gehele gemeenschap wilt laten vervullen, zoals b.v. in de modernstaat.

Kortom: voor mij mag Dolle Mina beweren, dat zij baas wil zijn in eigen buik. Ik geef haar daarin geen ongelijk, zolang zij daarbij maar blijft beseffen, dat haar buik toch wel iets anders is dan die van een man, zodat zij geen mannelijke rol kan gaan spelen. Soms lijkt het, dat men dit niet meer wil beseffen en daardoor ten onrechte ontkennt, dat de functie en taak van de vrouw in de gemeenschap afwijkt van de taak en functie van de man.

De biologisch noodzakelijke verhouding tussen mannen en vrouwen heeft bij het groeien van de gemeenschappen ook betekend, dat de vrouw andere taken op zich nam dan de man.

In landbouwgemeenschappen, waarbij verdediging en jacht eveneens een rol spelen, zal de man deze laatste taken op zich nemen, de vrouw zal de landbouw beoefenen; dit beeld zien wij nog steeds in primitieve gemeenschappen optreden. Zoals bepaalde beroepen mannelijk, andere vrouwelijk genoemd zullen worden in deze gemeenschappen. F.v.: smeden is mannelijk, pottenbakken is vrouwelijk.

Het is duidelijk, dat deze indeling geen discriminatie van de vrouw bedoelde, maar gebaseerd was op verschillen in mogelijkheden en behoeften. Dit is echter zolang een deel van de menselijke leefwijze geweest, dat ook in geheel gewijzigde omstandigheden velen deze taakverdeling als de enig juiste blijven zien.

Deze mensen vormen de maatschappij, die dus weer konditionerend optreedt. a.v. alle jongeren en hen reeds vroeg in het bestaande beeld van sexuele voorbestemdheid zal dringen. De eens zuiver natuurlijke rolverdeling is steeds meer geformaliseerd.

Dit voerde in vele gemeenschappen zelfs tot een verdeling van machtsterrein. In Rome b.v. was de dominus degene, die over alles buiten het huis beschikte, zonder dat hij daarin de vrouw behoefde te kennen. De domina echter bezat een zelfde bevoegdheid binnenshuis, zodat de man daar niet werkelijk iets te zeggen had en zelfs niet zonder meer kon beschikken over de tijd en bekwaamheden van de huisslaven. De vrouw was degene, wier bevelen in het huis beslissend waren, niet de man.

Indien u meent, dat dit reeds lang anders zou moeten gaan, wil ik u er aan herinneren, dat zelfs nog rond 500 jaren geleden zaken als reizen en trekken gevaarlijk waren en gemeenschappen zelf een verdediging dienden te bezitten tegen vijanden, die op elk ogenblik van buitenaf konden aanvallen.

Een zo langdurige konditionering - honderduizende jaren - kan men als psychische invloed niet in enkele generaties geheel ongedaan maken, ook al zou men dit wensen.

Realiseer u, dat de plaats van de vrouw eerst anders kan worden gezien sinds de industrialisering, waardoor de vrouw de mogelijkheid kreeg in redelijke zekerheid buitenshuis te werken en haar eigen kost kon verdienen.

In 1860 begint de industrialisatie en eerst rond 1900 zien wij voor de eerste maal grotere aantallen vrouwen, die voor hun rechten op willen gaan komen. Eerst na de eerste wereldoorlog, toen men op de werkkraacht der vrouw een beroep moest doen om tijdelijk de strijdende mannen in het productieproces te vervangen, kwam een werkelijke emancipatiebeweging van de grond, die echter nog steeds een zeer geringe minderheid vormde tegenover het geheel van alle vrouwen.

In de tweede wereldoorlog ontstonden in vele landen situaties, waardoor zij ook met de wapens in de hand zich moest leren handhaven. Hierdoor kwam na de tweede wereldoorlog een veel verder reikende drang naar emancipatie tot stand. Maar men mag niet vergeten, dat hierdoor de specifieke functie van de vrouw in de gemeenschap nog lang niet teloor is gegaan.

Beseft de vrouw dit, dan zijn er goede mogelijkheden en kan van een werkelijke emancipatiemogelijkheid gesproken worden, die ook geestelijke en mentale veranderingen omvat. Zolang het gevoelsleven van de meeste vrouwen nog zodanig blijft, dat het voortbrengen van een kind, terwijl er geen vader is, vaste band is, die een beschermende rol tegenover kind en moeder kan spelen, is er nog niet veel veranderd. Zolang deze psychische konditionering - maatschappelijk is zij veel minder sterk geworden - nog bestaat, moet de vrouw m.i. niet voor het geheel van alle vrouwen gelijke rechten en mogelijkheden als de man eisen.

x Uw verklaring is sterk causaal. Ik meen echter, dat dit niet juist is. Het kan evenzeer een manwif zijn, dat kinderen voortbrengt.

- Er zijn in de loop der historie manwijven genceg geweest, die kinderen hebben voortgebracht. Sommigen werden zelfs beroemd, zoals in uw land Kenau Simonz Hasselaar. Andere vrouwen kregen een treurige roep, zoals een zekere Xantippe, die veroordeeld wordt, omdat zij de baas speelde over haar man. Toch was zij een heel goede zakenvrouw, die op haar wijze probeerde die lummel van een man van haar, die zij niet goed kon begrijpen, te beschermen tegen zichzelf.

Ik geef verder graag toe, dat de door mij gegeven beantwoording een sterk causaal effect toont. Maar ik meende alleen hiermede juist duidelijk te kunnen maken, hoe de psychisch toch ook nu nog sterk verschillende opmaak van man en vrouw in feite ontstaan is en waarop zij ook in uw tijd nog berust.

x Is het dan een teken van degeneratie bij de vrouw, dat zij nu zo fel actie voert om de gelijke te worden van de man?

- Op zich behoeft dit niet als een degeneratieverschijnsel beschouwd te worden, daar bepaalde acties, gezien uw maatschappij, zeker niet ten onrechte worden gevoerd. Maar dan is daarbij wel noodzakelijk, dat de vrouw zich daarbij niet

een mannelijk rol tracht aan te meten. Is dat wel het geval, dan zou men inderdaad volgens mij mogen spreken over een psychische degeneratie.

Maar gezien de huidige maatschappelijke structuur lijkt het mij zelfs gezond, wanneer een vrouw, zich bewust van haar sexe en de eigenschappen daarvan, tracht gelijke mogelijkheden binnen de gemeenschap te verkrijgen als de man.

Men zou dus volgens mij niet moeten streven naar 'n maternalistische gemeenschap, waarin de vrouw de huidige rol van de man a.h.w. over gaat nemen.

Er zijn vele gemeenschappen, waarin de vrouw een bepaald gezag bezit, zoals b.v. grootmoeders in India vaak hebben. Deze regeren in feite het huis, het gezin inclusief de mannen en hebben in feite de zakelijke leiding van het geheel. Maar zij aanvaarden dan ook de konsekventies van deze positie. In India beseft de vrouw, zelfs wanneer zij ouder is geworden, zeer wel, dat je de konsekventies van een dergelijk gezag niet kunt dragen, wanneer je niet gelijktijdig vrouw weet te blijven en dat je bovenal niet moet proberen door een soort afpersing rechten en gezag te verkrijgen, maar eerder door bekwaamheid en besluitvaardigheid je deze a.h.w. op natuurlijke wijze moet verwerven.

De vrouw heeft inderdaad vaak een groot intellect en zal dan, mede door de haar sexe eigen grotere besluitvaardigheid in belangrijke zaken, inderdaad vaak in staat zijn de man op juiste wijze te leiden. Let wel: die uitspraak geldt alleen, wanneer er geen sprake is of meer is van een emotionele verknootheid met deze man.

Veel van de huidige kreten om emancipatie lijken mij voort te komen uit een behoefte bij bepaalde vrouwen om zaken, die zij als onaanvaardbaar zijn gaan beschouwen, van zich af te schudden. Zij verliezen daarbij vaak evenzeer de werkelijkheid uit het oog als bepaalde mannen, die menen, dat je best zou kunnen leven zonder te werken. Wenselijk kan dit je voorkomen, maar is het wel mogelijk?

Eenvrouw, die alle huishoudelijke zorgen van zich wil schudden en dezen overdragen aan de man b.v., beseft te weinig, dat zij dit niet werkelijk kan doen, omdat zij uiteindelijk de moeder dient te zijn en haar kind niet zonder meer op kan offeren aan haar eigen behoefte een dominerende rol te spelen in de gemeenschap.

Slechts indien de vrouw geen moeder wil worden, kan zij zich werkelijk als gelijke in de wereld van de mannen manifesteren. Maar dan zal zij er ook voor moeten zorgen, dat voortplantingsdrang e.d. in haar leven geen dominerende rol kunnen spelen en zal zij ten koste van alles moeten voorkomen, dat uit sexuele kontakten resultaten ontstaan.

x U doet, of de voortplanting het belangrijkste is in het gehele leven en of dat dan van het vijfde tot het 75e jaar maar voort blijft gaan.

- U wilt wel heel jong beginnen. Maar doe nu niet alsof de sexualiteit geen functie meer heeft, wanneer je 40 of 50 jaar oud bent. Kort geleden huwde een man van 112 jaar in de Oekraïne nog met een jong meisje van 35. Een jaar later werd de man de trotse vader van een kind, dat gegarandeerd eigen teelt was.

M.a.w. : de sexuele drijfveren gaan steeds door. Wanneer je geboren wordt, begint de sexuele relatie, gebaseerd op lustgevoelens, tussen kind en moeder. Wanneer het kind groter wordt, ontstaan relaties tussen kind en opvoeders, waarbij seksualiteit eveneens, zij het niet zo openlijk, een rol zal spelen, of men dit nu wenst toe te geven of niet.

In het gehele sociale verkeer, of men dit toegeeft of niet, wil aanvaarden of niet, spelen de verschillen in sexe een zeer grote rol en zijn onderlinge afstoting en aantrekkings een belangrijke factor in bijna alle beslissingen, die een mens neemt.

Ik weet, dat dit in wezen biologisch is en niet als een veratankelijk gebaseerd reageren kan worden gezien. Maar het is deze emotionele achtergrond, die steeds een rol blijft spelen, tot in het zakenleven toe. Word je ouder, dan zal, zoals de praktijk uitwijst, mogelijk het gezang min of meer uit het leven verdwijnen, maar Wein und Weib blijven tot op zeer hoge leeftijd belangrijk.

Uw opmerking is dan ook niet rationeel of in overeenstemming met de feiten. Zij is eerder emotioneel en het gevolg van een emotionele behoefte juist deze in het geheel van het menselijke leven psychisch, zowel als fysiek belangrijke factor met haar nevenverschijnselen te ontkennen of altans tot een onbelangrijk deel van uw stoffelijk bestaan te reduceren. Daar u dit niet feitelijk mogelijk is, meen ik, dat een dergelijke benadering niet zeer realistisch is.

x Ik zie sexe niet als een reden voor ongelijke beloningen of ongelijke kansen.

- Ik heb u reeds duidelijk gemaakt, dat dit volgens mij niet noodzakelijk is of zelfs maar wenselijk. Daarnaast heb ik enige bezwaren tegen de huidige m.i. vaak overdreven vormen van vrouwenemancipatie duidelijk gemaakt, stellende dat een vrouw niet haar rol als vrouw op kan geven om op te treden als een soort pseudo man - wat velen in feite verlangen.

Vele van de actiefste vrouwen willen in feite man zijn en in hun pogingen de gelijke van de man te worden en dus niet specifiek vrouw te willen zijn, geven juist dezen de meerwaardigheid van de man veel eer toe dan de vrouwen, die hun eigen weg durven gaan, vrouw blijven en niet voortdurend vechten om duidelijk te maken, dat zij de gelijke of zelfs meer dan een man betekenen.

Let wel: u zult van mij geen bezwaar horen, wanneer man en vrouw samen het huishouden doen, mits beiden ook buitenshuis een vergelijkbaar inspannende taak vervullen. In tegendeel, in dit geval acht ik de verdeling van de huishoudelijke taken billijk en noodzakelijk.

Ik meen zelfs, dat een dergelijke relatie, waarbij beiden buiten het gezin een taak vervullen, voert tot een groter wederkerig begrip, daar men nu gemeenschappelijke problemen kent en niet, zoals vaak nog het geval is, de vrouw, wanneer de man thuiskomt, alleen wil spreken over haar huishoudelijke moeilijkheden en bereikingen, terwijl de man op zijn beurt dit niet begrijpt, maar wel begrip wenst voor zijn ergernissen in beroep of op kantoor.

Verder ben ik van mening, dat het geslacht bij beloning

van arbeid geen rol dient te spelen, maar alleen de prestatie. Dus: de beloning dient bij gelijke prestatie voor man en vrouw gelijk te zijn.

Ik meen, dat een man en een vrouw gelijksoortige mogelijkheden moeten hebben om op te klimmen in de gemeenschap en acht het onjuist, dat de beste vrouw in bepaalde bedrijven directiesecretaresse wordt, terwijl de man directeur kan worden, zelfs indien zijn feitelijke prestaties minder zijn.

Tegenover dit alles blijf ik echter stellen, dat de vrouw door haar biologische en psychische opmaak in vele gevallen tekort zal gaan schieten, wanneer een continue en inspannende bezigheid gedurende lange tijd dient plaats te vinden, terwijl in dergelijke gevallen de kans groot is, dat een steeds toenemend deel van haar beslissingen emotioneel en niet rationeel gebaseerd zal zijn. Er zijn natuurlijk hierop wel uitzonderingen, maar die zijn in verhouding tot het aantal vrouwen in leidende posities zelfs nu reeds in de minderheid.

Kortom: er zijn maar enkele exeptionele vrouwen, die zich in een bepaalde taak zo volledig en beheerst weten te geven, dat hun vrouw-zijn daarin werkelijk geen enkele rol speelt.

Dit is een nadeel, omdat de man in een mannenwereld man is en kan blijven, zonder daarbij zich van zijn eigenschappen - lang doorpraten over in feite onbelangrijke zaken b.v. - te behoeven distantiëren. Toch zal ook de man, die tot werkelijk grote dingen komt, zich los moeten maken van vele van zijn mannelijk-menselijke overwegingen.

Verder zou je, gezien de heersende kondities, mogelijk moeten stellen: een goed directeur is iemand, die een heel goede secretaresse heeft. In deze relatie is de vrouw de beste waar het planning betreft, terwijl het de man is, die aan de lopende zaken continuïteit geeft.

In huidige omstandigheden mag verder worden opgemerkt, dat de continuïteit zelfs bij een vrouw, die uitzonderlijk voor een bepaalde taak geschikt is, vaak te lijden heeft onder haar liefdeleven, huwelijk enz., terwijl juist de man is opgevoed in een zodanige carrièredrang, dat hij op dit punt beter en minder krampachtig gemotiveerd is dan de meeste vrouwen, wat een voordeel voor hem is.

Gezien deze overwegingen dient men echter de eindconclusie te trekken, dat een vrouw, die bewijst de nodige inzichten en continuïteit van prestatie te kunnen leveren, evenveel kansen moet hebben als een man om elke toppositie te bekleden. Wat volgens mij geen zaak is van emancipatie, maar van gezond verstand.

Want wanneer de mensheid vooruit wil komen, zal zij steeds de meest toegewijde mensen op de beste plaatsen moeten stellen, daar dezen dan het momentum geven, waardoor het geheel van de gemeenschap zich verder kan ontwikkelen en zal kunnen evolueren.

Overigens voel ik mij niet zo erg gelukkig met de term emancipatie in dit verband, omdat de vrouw zich veelal zelve de ketenen smeedt, waarover zij zich later zozeer beklagt.

Wat trouwens ook geldt voor de man, die zich beklagt, dat hij de afwas moet doen. Is dit voldoende? Vergeef mij overigens de licht badinerende benadering van het onderwerp. Maar er worden zo krankzinnig veel ernstige woorden besteed aan de vrouwenemancipatie, dat zij alleen reeds daardoor in haar werkelijke ontwikkeling gefrustreerd wordt. Want het zijn nog steeds de daden, die werkelijke betekenis hebben en niet de leuzen.

x In Readers Digest las ik een artikel over het lijnwaad van Turijn. Men is het er niet over eens, of het al dan niet echt is. Kunt u hierover iets zeggen?

- Gezien de staat, waarin het nu verkeert en de weinige maatregelen voor weefselkonservatie, die men de eerste 800 jaren van het christendom kende en in acht nam, is zeker niet waarschijnlijk, dat het "echt" is. Wat reeds een antwoord is.

Van het bewaren van weefsels voor zeer lange tijd kreeg men eerst verstand rond 1700. Eerst toen begreep men, dat je rekening moet houden met omstandigheden als vochtigheidsgraad enz. Het conserveren van goederen in een luchtdig is van nog latere datum.

Door middel van b.v. een koolstofonderzoek zou men volgens mij beslissend aan kunnen tonen, dat dit lijnwaad nog geen 2000 jaren oud is, maar honderden jaren jonger.

Laat u niet overdonderen door de sacrale waarde, die men aan dergelijke relieken pleegt toe te kennen. Wanneer men alle nagels, die gebruikt zouden zijn om Jezus aan het kruis te nagelen, bijeen zou brengen en omsmelten, zou men een redelijke tank er van kunnen maken. Indien men alle snippers van het kruis, waarop Jezus gestorven zou zijn, bijeen neemt, heeft men hout genoeg om er enkele aardige zeilbootjes van te maken.

Vergeet niet, dat een belangrijke reliek vroeger diende als uithangbord van een kerk. Dit voorwerp was de reden, dat vele gelovigen de kerk bezochten, mirakelen verwachtten en vaak zeer behoorlijke offers brachten aan de kerkkas - zodat bouwkosten konden worden gedekt enz.

Mogelijk is het u niet bekend, dat er een tijd een grote strijd was tussen Padua en Milaan, omdat een paar milanese geestelijken 'n stuk van het geraamte van de een of andere heilige hadden ontvoerd, om het in hun eigen kerk ten toon te stellen. Uiteindelijk werd beslist, dat zij de knoken aan de oorspronkelijke vereerders terug moesten geven. Zin hadden zij daarin niet en zo stuurden zij enkele botten van een schaap. Mogelijk werd het bedrog niet ontdekt, mogelijk speelden andere invloeden een rol, maar meer dan 100 jaren hebben gelovigen in Padua de botten van een schaap vereerd. Later werd dit bedrog ontdekt - maar stil gehouden. Wel verdwenen de relieken uit het openbaar. Toch stelden enkele geestelijken, dat zij door Milaan grovelijk en heiligschannend bedrogen waren.

Ik meen echter, dat zij zichzelf eerder bedrogen hadden, door aan die schapeknoken vele genezingen toe te schrijven. Ik ken meer van die verhalen, maar dit moet voor heden dan maar voldoende zijn. U weet nu zelf wel, wat u

denken moet.

x N.a.v de emancipatie van de vrouw: Waren de amazones voorloopsters van typen, die wij ook nu kenden?

- Veel wat over de amazones wordt beweerd, is alleen maar legende, ontleend aan onjuiste reisbeschrijvingen. Toch zijn er stammen geweest, waar vrouwen optraden als strijders en boogschutters. Het betrof hier een kleine elite.

Wanneer u dit wilt betrekken op de emancipatiedrang van heden, dan wil ik opmerken, dat ook hier legendevorming een rol speelt: degenen, die zich hiervoor inzetten, doen, alsof alle vrouwen dit wensen, wat onjuist is. Ook nu zijn de vrouwen, die strijden voor hun "vrijheid", in feite een kleine minderheid, die zich verzet tegen zaken, die de doorsnee zonder meer aanvaardbaar acht, of tracht een onverschillige massa in beweging te brengen, die alleen reageert, wanneer eigen directe belangen in het spel komen, als b.v. een gelijke beloning voor beide sexen.

Degenen, die voor de emancipatie strijden op dit ogenblik, moeten wel beseffen, wat zij in feite doen: onvrede en bepaalde veranderingen opdringen aan grote groepen, die daarvoor psychisch niet rijp zijn, of daarvoor geheel geen belangstelling hebben.

Wanneer je vele verenigingen, die zich bezig zeggen te houden met de emancipatie, op de keper beschouwt, zijn zij niet veel meer dan een moderne versie van het ouderwetse koffiekraansje. Realiseer u dit. Dan zult u zelfs als een vrouw, die naar emancipatie streeft, moeten beseffen, dat je dit alles niet aan de maatschappij kunt opleggen, of af kunt dwingen. Emancipatie is iets, wat de mensen in eigen leven voor zichzelf moeten bewerkstelligen, in eigen huis en werk, waarnaast zij dan de mogelijkheid hebben anderen, die niet met hun toestand tevreden zijn, enkele tips te geven, die het dezen mogelijk maakt in dezelfde richting te streven.

Kortom: emancipatie is een vrijheid, die je voor jezelf moet bevechten en niet iets, wat je op grond van leuzen en betogingen voor jezelf en anderen waar kunt maken. Gezien de geringe belangstelling, die de meerderheid van de vrouwen toont voor dit streven, lijkt het mij zonde van de vele moeiten, die men zich getroost. Met dezelfde inzet en veel minder middelen zou men voor zich praktisch iets van het nagestreefde waar kunnen maken.

Ik heb overigens respect voor de vrouw, die voor haar eigen vrijheid strijdt in de praktijk en niet alleen maar met vele fraaie woorden. Ik ben er van overtuigd, dat zij reeds nu en in de toekomst steeds veelvuldiger de kansen zal vinden, die zij zoekt, indien haar streven altans geen oorzaak vindt in eigen innerlijke onvrede of feitelijke gevoelens van minderwaardigheid, die naar buiten toe worden omgezet in een pretentie van gelijkwaardigheid of zelfs meerwaardigheid.

x Er zijn veel vrouwen, die niet intelligent zijn of voldoende inzicht hebben in de sociale situatie om hiertoe te komen.

- Deze n verkeren in praktisch dezelfde situatie als vele mannen, die ook anders zouden willen leven en zijn, maar ook geen middelen en wegen zien om dit doel voor zich waar te maken, of mogelijk zelf niet eens beseffen, waaruit hun onvrede met het leven stamt.

Beseft men wel, dat emancipatie voor vele van juist die vrouwen neerkomt op wat feitelijke verslechtering van hun emotionele en materiële toestand zal worden? Zij zullen dan vrij zijn om de laagste baantjes op zich te nemen als straatvegen, parkeerwacht worden e.d., sjouwers enz. In eigen milieu breekt voor hen de gewoonte, terwijl zij met nieuwe rechten en plichten geen raad weten, zodat zij ook hier zullen falen. Daarom is werkelijke emancipatie voor dergelijke vrouwen van weinig belang, tenzij men eerst alle meisjes toe gaat laten tot alle beroepsopleidingen en van jongsafaan opvoedt tot het leven in vrijheid.

x Ik zou het willen vergelijken met volkeren, die niet in staat zijn zichzelf van politieke of andere onderdrukking te emanciperen. Stelt u dan, dat deze volkeren het zelf moeten redden en uit eigen interesse enz. tot een nieuwe ontwikkeling komen?

- Een bekende fout in deze dagen: men veronderstelt bij andere volkeren vergelijkbare levensopvatting en mogelijkheid als bij zichzelf en meent, dat alles alleen maar een kwestie van geld, hulp, opvoeding is. Men beseft niet, dat men hen daardoor hun eigen mogelijkheden, geborgenheden en de kans vanuit hun eigen cultuur tot een bij hen passende ontwikkeling te komen ontnemt.

De neiging van vele nieuwe afrikaanse staten om zich te baseren op een westers levenspatroon maakt reeds nu meer dan duidelijk, dat zij daardoor alleen maar toenemende problemen krijgen, die zij zelf niet op kunnen lossen, maar die zij ook niet door anderen voor hen willen laten oplossen.

Mijn beeld omtrent de intellectueel zwakkere vrouw gaat ook in dit verband op.

Ik moet helaas nu besluiten. Mijn tijd is meer dan opgebruikt en mijn opvolger zal wel boos zijn, dat hij zo weinig spreektijd overhoudt.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Ik zal zo snel mogelijk de resterende vragen voor u afhandelen. Mag ik de eerste vraag van U?

x Functie van de epifyse en verband met het derde oog.

- Functie: regulering van groeiprocessen o.m. Wel lichtgevoelig, maar geen derde oog. Wel inwerking van dergelijke prikkels op prefrontale hersenlobben, waardoor een toename van de gevoeligheid bij goed functionerende epifyse. Maar geen derde oog in de zin van extra vermogen tot zien.

x Waar blijft de geest van het medium zelf, wanneer er een ander intreedt?

- Die gaat op stap. Volgende vraag.

x U sprak over het je herinneren van stoffelijke dingen in het hiernamaals. Maar hoe gaat dat met imbecielen, krankzinnigen etc.?

- Dezen herinneren zich datgene, wat voor hen emotioneel

van belang is geweest gedurende het aardse verblijf. Zij gebruiken dus hun stoffelijke herinneringen zoals iedereen. Zij zullen hierdoor in de geest, waar hun handicap wegvalt, wel een beter beeld verkrijgen van de betekenis van hun aardse leven, beseffen wat de afwijkingen waren in hun lichaam en verstand was en daardoor een juist inzicht verwerven t.a.v. alles, wat zij geestelijk verder kunnen of moeten doen.

x Graag uw gedachten over de wisselwerking tussen cultuur en paranormale vermogens. Ik denk hierbij aan instituties als gezin en groep, die mogelijk bovennatuurlijke vermogens kunnen belemmeren of stimuleren enz.

- Er is een voortdurende beweging, die uitgedrukt kan worden middels een sinoïde. Hierbij gaan wij naar een top van paranormaal besef en gaven. De mensen zullen dan werken en leven met paranormale gaven en veelal hun aandacht geven aan z.g. bovennatuurlijke invloeden en mogelijkheden.

Gaat men naar het dal van de sinoïde, dan blijkt dat er sprake is van een toenemend materialisme, dat voort zal gaan zolang de mens door deze ontwikkelingen zijn persoonlijke vrijheden niet te zeer in het gedrang voelt komen. Op dit punt krijgt de mens weer steeds meer interesse voor het bovennatuurlijke en het gebruik van paranormale capaciteiten en mogelijkheden. Hierdoor zullen deze gaven beter ontwikkeld kunnen worden en krijgen dan ook voor het geheel een steeds toenemende betekenis.

Aan het eind van deze ontwikkeling is er weer een tijdje, waarin de mensen het paranormale beschouwen als het enig belangrijke en enig werkelijke. Er ontstaat een magische cultuur, die zichzelf niet kan handhaven, omdat ook zij op haar beurt vergeet, dat in een menselijke ontwikkeling geest en stof steeds samen moeten gaan. Dit geldt natuurlijk evenzeer voor gezinsleven en andere kultuuruitingen.

x Wat is doelgericht het volledig spontaan handelen of meer of minder voorbereid handelen?

- Menselijk gezien is doelgericht handelen altijd ook voorbereid handelen. Indien u spontaan handelt, zult u volgens uw persoonlijkheid juist handelen, maar u zult eerder gevolgen wekken, die u niet kunt overzien. U zult de spontane reacties voor uzelf dan ook veelal als niet doelgericht en vaak zelfs als gevaarlijk ervaren.

x Indien men een deel van zijn eigen toekomst kent, waar komt deze kennis dan vandaan?

- Uit het bewustzijn van het eigen ik, dat het geheel van alle mogelijkheden van dit ik voortdurend beseft en bovendien vele feiten en ontwikkelingen in en rond het ik registreert, die niet tot het waakbewustzijn doordringen.

Als zodanig is het toekomstbeeld, dat de mens soms in zich draagt, in de meeste gevallen een extrapolatie op grond van bekende feiten, die echter niet tot de bewuste en direct toegankelijke waarden van bewustzijn in die mens behoren.

x Sommige helderzienden nemen waar zonder de hulp van geleiders, naar zij beweren. Kunt u het verschil verduidelijken?

- Wie een geleidegeest van node heeft, is a.h.w. bijziende. De geleider zet je dan a.h.w. een bril op. Wanneer je die bril niet nodig hebt, zie je natuurlijk precies hetzelfde, maar dan zonder hulpmiddelen.

Het zou voor de mens natuurlijk moeten zijn, een groot deel van de trillingen, die buiten het normaal gezichtvermogen van de mens vallen, toch aan te voelen en te interpreteren. Wat helderziend dan doen door de ontvangen trillingen om te zetten in een visuele hallicunatie.

x Wat is de astrologie de betekenis van een planeet, wat van een teken?

- Het zou mij te ver voeren dit nu geheel te behandelen. Ik kan alleen zeggen: een planeet vertegenwoordigt een invloed, die samenhangt met de magische betekenis ervan, die dan meestal weer wordt uitgedrukt in de z.g. heerser van de planeet. Een teken is een meer omvattende invloed, die algehele tendenzen bepaalt.

Vergelijkenderwijze: een planeet is de stadsontwikkeling, de kracht van een teken, een internationale ontwikkeling, die zich overal doet kennen en invloed heeft op het beleid en de mogelijkheden van de stad.

x Hoe kunnen verschillende werelden elkaar beïnvloeden, wanneer het verschil in trilling zo enorm groot is?

- Denk bij planeten eens aan de voortdurende wisseling van zwaartekrachtverhoudingen, die als waarde gering zijn en toch op groeiprocessen invloed kunnen hebben. U zult beseffen, dat binnen een zonnestelsel invloeden van zelfs betekenende stoffelijke aard kunnen ontstaan door het samenwerken van verschillende planeet-invloeden. Wat sferen betreft: men transformeert doodgewoon de trilling, waarbij wel het vermogen, maar niet de betekenisinhoud wijzigingen zal ondergaan.

Ten laatste: astrologische invloed van sterren: Hierbij speelt de straling van die sterren een rol. Deze heeft een eigen frequentie en ofschoon slechts een klein deel daarvan tot het aardoppervlak door zal kunnen dringen, worden toch de verhoudingen in de aardatmosfeer hierdoor licht gewijzigd. Waar kritieke omstandigheden bestaan, zal de straling van een ster de doorslag kunnen geven.

Stralingen van zon en planeten beïnvloeden de ionisatielagen in de atmosfeer en bepalen de doorlaatbaarheid van die atmosfeer voor verschillende soorten straling.

Ik geef slechts enkele punten weer. Een verdere uitwerking is mij, gezien de beschikbare tijd, helaas niet mogelijk.

x Is afweer tegen botfysisieke agressie ook mogelijk? Zo ja, hoe?

- Door overwicht. Dit ontstaat, wanneer men in een volkomen zelfverzekertheid gelijktijdig komt tot een begrip voor de ander, de agressor en diens motieven. Het zal dan mogelijk zijn op aanzetten tot geweld zodanig juist en snel te reageren, dat men de oorzaken van het geweld wegneemt.

Bij de ander zal hierdoor een zekere verlegenheid ontstaan, die bij gebrek aan aanleiding tot geweld zal overgaan in enig vertoon. Wanneer men dit zelfverzekerde aanvaardt, zal de agressieve toestand gemeenlijk ongedaan worden gemaakt, tenzij andere oorzaken - drugs b.v. - de aanleiding vormen. In dit geval kan men alleen door overlegd en snel afweren van de agressie verdere agressies onwaarschijnlijk maken.

- x Men is nooit zeker, of geleidegeesten in een kritieke
situatie al dan niet aanwezig zullen zijn. Wat raadt U aan?
- Werk nooit met een enkele vaste geleider, maar werk
zoveel mogelijk met een gehele club. Stel u in op een be-
paalde sfeer of de hoogste sfeer en niet op een bepaalde
persoonlijkheid, ook al weet u, dat deze voornamelijk als
uw geleider op zal treden.
- x Heeft iemand als Krishna Murti ook nog geleidegeesten?
- Wanneer u zegt geleidegeesten, zo doelt u waar-
schijnlijk op entiteiten, die voortdurend in zijn nabijheid
aanwezig zijn en zo nodig bepaalde veranderingen in zijn be-
wustzijn tot stand kunnen brengen. In dit geval is het ant-
woord: Ja.
- x Wat betekent het, wanneer Jezus zegt, dat hij 7
legioenen kan aanroepen?
- Dat hij grote kosmische invloed heeft en dus veel
krachten kan laten opmarcheren. '7 = het getal van de pla-
neten en dus een cijfer, dat geen aantal aangeeft, maar
een t.m. de gehele mensheid omvattende kracht.
- In feite wordt de witte straal bedoeld. De totale
goddelijke macht kan worden uitgedrukt in het witte licht
en wordt dan vertegenwoordigd door Michael en zijn hemelse
strijdkrachten in de christelijke mythologie.
- x Hoe leert men in het hiernamaals het volgende af:
trots, geldingsdrang, materialisme, arzetting, bedrog?
- Bedrog e.d. zijn niet meer mogelijk, omdat elk kon-
takt met anderen een telepathisch kontakt is, waarbij het
niet mogelijk is een van de gegevens, die met een bepaalde
uitgestraalde gedachte samenhangen, te verbergen.
- Men zal dus voortdurend moeten laten zien, wat men
is en wat men werkelijk en volledig denkt en wil. Hierdoor
zal men als vanzelf moeten kiezen tussen een wegkruipen
voor anderen om niet te laten zien, wat men is dan wel eer-
lijk kontakt met anderen moeten opnemen, wat wel eens ijn-
lijk kan zijn in het begin, maar op de duur de verhouding toch
wel ten goede komt.
- Trots leert men vanzelf ook af, wanneer men besluit
in het licht te blijven leven ondanks alles, daar men dan
zichzelve moet tonen, zoals men is, maar gelijktijdig wordt
gekonfronteerd met alles, wat anderen wezenlijk zijn.
- Veel redenen tot trots heb je dan niet meer, daar
trots over het algemeen het gevolg is van een pogen jezelf de
meerdere van anderen te gevoelen en je te gedragen, alsof
je de meerdere van anderen zou zijn, juist omdat je inner-
lijk het vermoeden koestert, dat anderen wel eens meer waard
zouden kunnen zijn, dan je zelf bent.
- x Heeft elke spreker in uw wereld een begripsvermogen
vergelijkbaar met dat van een helderziende, of zijn er bijwij-
ze van spreken ook nog sufferds onder?
- Sufferds laten wij bij voorkeur niet aan het woord
komen, dit in tegenstelling tot de mensen op aarde, die
gemeenlijk juist sufferds schijnen te kiezen om namens en
voor de massa te spreken.
- Er zijn bij ons echter inderdaad wel "sufferds". Wij
hebben echter geen vermogen, dat gelijk komt aan dat van een
helderziende. Ons besef is anders.

Verder wil ik stellen, dat een helderziende iemand is met een bepaalde gave, die echter niet noodzakelijk ook intellectueel is. Onder helderzienden vinden wij vaak grote sufferds, die toch zeer goed en juist kunnen waarnemen. Hun sufheid komt eerst tot uiting, wanneer zij trachten het waargenomene te interpreteren.

x In de oosterse bewustzijnsleren -boedda shangkare maharishi wordt gesteld: het ik en de wereld zijn onechte identificaties van het werkelijke met het onwerkelijke. Vormen tekens in zichzelf niet identificaties met de werkelijkheid?

- Ja, indien u dezen beschouwt als afzonderlijke waarden. Indien u echter leert beseffen, dat elke vorm, tekening, of weergave van feiten zowel als feiten en krachten een uitdrukking voor ons kunnen vormen van een totaliteit, mits wij maar aanvaarden, dat achter elke uiting de gehele kracht van het al verborgen is, zo zal de beperking niet meer gelden en is er geen sprake van een onechte indentificatie.

Op het ogenblik, dat wij, door de beperkingen die wij opleggen aan ons aanvaardings en begripsvermogen, ons binden aan vormen als afzonderlijke waarden, zullen wij de in alles aanwezige werkelijkheid van een tijdloos en alomvattend bestaan niet beseffen. Wij overschatten dan vooral onszelf. Want het alomvattende is de enige werkelijkheid en hierin kunnen onze indelingen geen rol meer spelen.

x Is dit de zonde van de wereld?

- De zonde is een begrip, waarvoor ik niet bepaald geporteerd ben. Ik beschouw als zonde alleen datgene, wat je jezelf aandoet t.a.v. de kosmische waarheid.

Mogelijk zoudt u dan kunnen stellen, dat dit de zonde van de wereld wordt op het ogenblik, dat mens en wereld bewust zichzelf beperken tot beelden, vormen en lijnen en weigeren te beseffen, dat er oneindigheden zijn, die men als mens zelfs in de stof via vormen en lijnen kan betreden.

Maar dan moet dit besef inderdaad aanwezig zijn.

x Is niet de grootste zonde, dat de mens te weinig zondigt?

- Ik vind het zonde van de tijd, dit nu te beantwoorden. Want ik heb, vrienden, werkelijk mijn best gedaan om in de wel zeer korte tijd, die mij toegemeten was, uw vragen zo snel en zo goed mogelijk te beantwoorden.

Het wordt nu echter tijd onze bijeenkomst te gaan besluiten. Op uw verdere vragen kan ik dus niet meer ingaan. Trouwens, in de mij ter beschikking staande tijd van nog geen 15 minuten heb ik, naar ik meen, reeds antwoorden genoeg gegeven.

Ik hoop, hiermede dus te mogen volstaan. Mij rest alleen nog de taak, u een aangename huisgang en natuurlijk ook een goeden avond te wensen.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

d.d. 30 mei 1975